

Thêm một người nữa...

Tác Giả: Song Chi.

Thứ Năm, 11 Tháng 11 Năm 2010 05:33

Thế là lại thêm một người nữa bắt đầu và chuồn bỏ “tạm cư” dài ngày trong nhà tù ở Việt Nam-tiền sử luật, thóc sĩ văn chương, nhà sĩ Cù Huy Hà Vũ.

Rất nhiều người, trong đó có tôi, không bắt gặp trực tiếp ông Hà Vũ bắt đầu. Ngay chính vợ ông, luật sư Nguyễn Thị Đồng Hà, khi trả lời phỏng vấn báo chí hỏi ông: “Chị đón nhận tin anh Hà Vũ bắt đầu như thế nào, thế nào?” cũng đã thản nhiên trả lời: “Tôi chỉ nhận thôi, chỉ tôi không đón. Tôi cũng đã cảm giác rồi, sẽ có một ngày như thế, nên mặc dù có bất ngờ nhưng tôi không thất vọng.” (Đàn Chim Việt ngày 7.11)

Tiền sử luật, nhà sĩ Cù Huy Hà Vũ và nhiếp ảnh gia Võ An Ninh.
Nguồn: viet-studies.info

Còn ông Cù Huy Chấn, người chú ruột của ông Hà Vũ, với cách nói rất kín đáo, thâm trầm, cho biết những suy nghĩ ban đầu của ông về vấn đề này như sau:

“...Tôi lấy ví dụ các bậc cha mẹ đầu tiên bắt đầu vì lý do quan hệ gái mại dâm, rồi sau đó chuyển sang

kiểm tra máy vì tính rồi sau đó chuyển đến chuyển nói là chúng ta thi hành công việc, rồi liên quan đến chuyển khám xét nhà, tôi có thể nói rằng những tình hình này và y diển ra trong xã hội chúng tôi mà tôi không biết trong đời thì nhiều lắm. Các bạn đi nhà và y thì hết sức là rõ, nó đã nằm trong tầm hiểu biết của tôi... Cho nên tôi có thể nói một câu chung là như thế này, là tôi rất tiếc cháu Vũ không có được một vị như ông Cù Huy Cận hay như tôi là chú nó đây. Chúng tôi thì quá hiểu!" (DVC Online ngày 6.11)

Và tôi tin rằng, bạn thân ông Cù Huy Hà Vũ, khi bắt đầu bạn những lời nói, việc làm phản ánh những sai trái, bất công, phi lý rành rành trong cái xã hội này, hẳn ai hiểu, ông hẳn biết thế rằng sẽ có một ngày mình phải trả giá.

Đi đâu tôi chỉ hiểu rằng nhiên một chút là việc bắt ông Cù Huy Hà Vũ chỉ cần đã được quy định để không phải chờ trong ngày một ngày hai, các bạn đi đã được tính toán đầu vào đó, và y mà cái cách bắt dân dân sang khi đem ra thế hiện là thô lỗ, hèn hèn, thấp kém quá! Rồi là một công dân dân mà chỉ ra làm sao, ngay từ đầu Hà Nội cho là bắt ông Cù Huy Hà Vũ vì từ "tuyên truyền chống phá nhà nước" có lẽ còn ít bị "tác động ngược" hơn. Những người được chính chính được như vậy thì đâu phải là cung cách của nhà nước Việt Nam tốt đẹp đến nay? Chỉ có đi đâu, thì bị bắt này thì mới sẽ dân dân, khu vực tốt cũng nhanh chóng bị phải ra thôi. Không phải chỉ từ phía dân, mà việc luật sư Nguyễn Thế Dũng Hà làm đến xin cùng với luật sư Trần Đình Trí đến ra bào chữa cho chúng là câu trả lời rõ ràng nhất cho sự thất bại của cách bắt "mua dân" hay như họ, "quan hệ trai gái dân ô nhiễm" của Hà Nội trong việc bắt ông Hà Vũ.

Tiền sĩ luật Cù Huy Hà Vũ và vợ, luật sư Nguyễn Thị Duyệt Hà.

Người n: nguyentuandien.blogspot.com

Có một thời trong xã hội Việt Nam, văn nghệ sĩ là người bị tại vị trong chính trị nhiều nhất, điển hình là với Nhân văn Giai phẩm, hàng loạt văn nghệ sĩ miền Nam giai đoạn sau 1975 hay nghệ sĩ như nhà văn Vũ Thị Hiền, nhà văn Duyệt Thu Hoàng, nhà thơ Bùi Minh Quốc... Nghệ sĩ năm gần đây có với nghệ sĩ văn nghệ sĩ không phải là các blogger nói nhiều nhất, mà là các blogger-nhà báo tự do, các luật sư... Riêng giới luật sư bị bắt, bị tù hoặc gặp rắc rối với chính quyền, đã có luật sư Nguyễn Văn Đài, Lê Thị Công Nhân, Nguyễn Bắc Truyển, Lê Quốc Quân, Nguyễn Thị Thùy Trang, Bùi Kim Thành, Lê Công Đức, Lê Trần Luật, Phan Thanh Hải (tức blogger AnhBaSG)... và bây giờ là luật sư Cù Huy Hà Vũ. Điều đó cũng đủ hiểu, luật sư là nghề nguy hiểm nhất và luật pháp, trong quá trình tham gia bào chữa cho các vụ án hình qua hiểu nghệ sĩ bị bắt gặp, phi lý, nghệ sĩ hoạt động trong nền pháp lý của nhà nước cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam, nhất là khi có điều kiện học hỏi, so sánh, để hiểu với nghệ thuật của luật pháp vẫn minh hành trên thế giới. Vì lòng tâm, họ không thể không lên tiếng.

Càng ngày, danh sách nghệ sĩ bị bắt buộc chính kiến phải vào vòng lao lý càng nhiều hơn và trong số họ, rất nhiều nghệ sĩ có tên tuổi, có học thức, có vị trí nhất định trong xã hội, là nghệ sĩ thành phố mới này mới khác, trong xã hội. Không thể quy cho họ vì có ngu ngốc xuất thân phần đông, con cái “ngay quân ngay quy” hoặc là nghệ sĩ thành phố bị tài, bị mất nên thù ghét chế độ. Nghệ sĩ như bác sĩ Nguyễn Đan Quế, luật sư Lê Thị Công Nhân, luật sư Nguyễn Văn Đài, bác sĩ Phạm Hoàng Sơn, bị ba trí thức trẻ gồm bác sĩ-luật sư-doanh nhân Lê Nguyên Sang, Nguyễn Bắc Truyển, và Huân Nguyễn Đức, bị nhà trí thức khác là luật sư-thức sĩ tin học-doanh nhân Lê Công Đức, Nguyễn Tiến Trung, Trần Huân Duy Thức, và Lê Thăng Long, tiền sĩ luật Cù Huy Hà Vũ v.v... thì sao có một cuộc sống thoải mái, thành phố, thậm chí họ còn có nghệ sĩ điều kiện hơn nhiều nghệ sĩ khác. Nghệ sĩ đã lên tiếng và chấp nhận trả giá. Cái giá họ càng đắt hơn trong một xã hội như Việt Nam, khi nhà cầm quyền không cho báo chí, công giới nguyên trạng thể chế chính trị bằng mọi giá mà còn thiêu hủy cái văn minh hóa trong cách xử lý, để phó với chính nghệ sĩ dân của mình, còn đám đông dân chúng vẫn mê hoặc mê, và không vượt qua được nỗi sợ hãi đã tồn tại quá lâu.

Rất nhiều khi tôi tự hỏi vì sao nghệ sĩ cầm quyền đặt nước này, với cả mấy nhà nước, quân đội, công an, luật pháp, truyền thông... trong tay, lại không thể chấp nhận ít ra là đảng hoàng hơn với nghệ sĩ có tư tưởng khác với họ nghệ sĩ chế độ tranh một cách ôn hòa, thay vì chấp toàn nghệ sĩ trò “đánh đập thể thao”, sự đáng sợ mới bị pháp luật nhân khác nhau như bồi bồi đi không cho ai tự nhà văn Duyệt Thu Hoàng, nhà phê bình văn học Nguyễn

